

תת"ע 6747/03/14 - מדינת ישראל נגד רעי טל

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 6747-03-14 מדינת ישראל נ' רעי טל
בפני כב' השופט דן סעדון

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

רעי טל

הנאשם

הכרעת דין

הנאשם זכאי מחמת הספק.

נגד הנאשם נרשמה הודעת תשלום קנס המייחסת לו ביצוע עבירה של נהיגה על שול הדרך בניגוד לתקנה 33 (א) לתקנות התעבורה. הנאשם כפר במיוחס לו ונשמעו הראיות.

1. במסגרת פרשת התביעה העיד עורך הדוח מר רונן חנוכה (להלן: **עד התביעה**). באמצעות עד התביעה הוגשה הודעת תשלום הקנס [להלן: **ת1**]. מעיון בת/1 עולה כי עד התביעה היה סטטי מחוץ לניידת סמויה בשול ימין של כביש 471 כאשר הבחין ברכב הנאשם מגיע ממזרח למערב כאשר ארבעת גלגליו על שול הדרך הימני. במקום, צוין, פס צהוב רציף. עוד צוין בת/1 כי באותה שעה היה עומס תנועה לכיוון מערב וכי רכב הנאשם עקף רכבים העומדים מימינו. עד התביעה ציין בדוח כי נשמר קשר עין עם רכב הנאשם עד עצירתו והוסברה מהות העבירה. תגובת הנאשם הייתה: "חשבתי שראיתי את החברה לעבודה תקועה ורציתי לעזור. אני רוצה להישפט ואני עכשיו הולך להתקומם נגד השוטרים. אני פותח נגדכם חזית. אמא שלי נכה 125% סועד אותה במשך שנתיים".

2. במסגרת החקירה הנגדית עומת עד התביעה שוב ושוב עם גרסת הנאשם שהועלתה גם במסגרת פרשת ההגנה ולפיה לא עד התביעה הוא שעצר את רכבו אלא מתנדב בשם "אברהמי". תפקידו של עד התביעה באירוע, לגרסת הנאשם, היה רישום הדוח בלבד. את הדוח קיבל הנאשם מעד התביעה כאשר זה יושב בניידת הסמויה ומושיט לנאשם את הדוח מחלון הניידת. במסגרת פרשת ההגנה טען הנאשם, **לראשונה**, כי הודעת תשלום הקנס שקרית. הנאשם

אשר אחד לאחד את הדברים שנרשמו בהודעת תשלום הקנס ובהם העובדה כי במקום שרר עומס תנועה, כי הוא סועד את אמו המאושפזת בבית החולים וכי הנאשם מעוניין להישפט בגין העבירה המיוחסת לו והוא מתקומם נגד הדוח. הנאשם גם אשר כי טען בפני עורך הדוח כי ביקש לעזור לחברה לעבודה במצוקה. הנאשם טען - והדבר קיבל ביטוי בהודעת תשלום הקנס - כי ברכבו היה נוסע נוסף היכול לתמוך בטענתו. נוסע זה לא הובא כעד הגנה. הנאשם טען גם כי בעת שבה נעצר היו במקום האירוע כלי רכב נוספים שנעצרו משום שקיבלו דוח זהה לדוח שקיבל הנאשם. הנאשם לא הביא איש מנהגים אלה להעיד על מנת לבסס את גרסתו כי לא ביצע את העבירה המיוחסת לו.

דין והכרעה

3. לאחר ששקלתי את מכלול העדויות מצאתי לזכות את הנאשם מן העבירה המיוחסת לו וזאת מחמת הספק. טרם שאפרט את טעמי הזיכוי אומר כי גרסת הנאשם מעוררת בעיות לא פשוטות. כפי שנאמר לעיל, הנאשם בתגובתו לדוח לא כפר בביצוע העבירה שיוחסה לו. הדברים שנרשמו מפיו - ואשר הוא אינו חולק כי אמרם לשוטר - מצטיירים כניסיון להסביר את ביצוע העבירה או לפנות לרחמיו של עד התביעה ולא מהווים התמודדות של ממש עם טענת עד התביעה כי הנאשם עבר את העבירה המיוחסת לו. גם התנהלותו הדיונית של הנאשם במהלך המשפט מחזקת מסקנה זו. הנאשם נמנע מלחקור את עד התביעה לגבי ליבת המחלוקת בהליך זה- השאלה אם אכן ביצע הנאשם את העבירה המיוחסת לו - ונמנע מלהביא את הנוסע אתו או מי מן הנהגים שנעצרו במקום בו נרשמה הודעת תשלום הקנס על מנת שאלה יאששו את טענתו - **שהועלתה רק במסגרת פרשת ההגנה ולא קודם לכן כאשר הטעם לכבישת גרסה זו אינו ברור** - כי לא ביצע את העבירה המיוחסת לו.

4. יחד עם זאת, מצאתי בנסיבות מקרה זה לזכות את הנאשם מחמת הספק. גרסת הנאשם הייתה כי שוטר או מתנדב בשם "אברהמי" הוא שעצר את רכבו של הנאשם ולא עד התביעה. גרסתו של עד התביעה בעניין זה אינה משכנעת ואני מעדיף את גרסתו העקבית של הנאשם בנקודה זו. כאשר נשאל עד התביעה אם לא הוא זה שעצר את הנאשם השיב **"איני זוכר"** [עמ. 2 ש' 19-20] ובהמשך השיב לשאלה אם היה במקום שוטר נוסף : **"איני זוכר. אם לא ציינתי כנראה שלא היה, או שהיה ולא רשמתי. אני מסכים שהתשובה הזו לא אומרת כלום"**. [עמ. 2 ש' 22-23] ואכן, התשובה לפיה או שהיה מתנדב או שלא היה מתנדב מכסה את כל האופציות האפשריות מבחינה עובדתית כך שהיא חסרת משמעות. רק בשלב מאוחר יותר בחקירה הנגדית שינה עד התביעה את גרסתו והשיב כי הוא - ולא אדם בשם "אברהמי" - עצר את רכב הנאשם [**"לא. אם אני ראיתי והבחנתי, אני עצרתי"**; ע' 4 ש' 6]. תשובה אחרונה זו סותרת בעליל את גרסתו הקודמת של עד התביעה ביחס לשאלה מי עצר את רכב [**"איני זוכר"**]. חיזוק מסוים לגרסת הנאשם כי לא עד התביעה הוא שהורה לנאשם לעצור ניתן למצוא בלשון הודעת תשלום הקנס שם מציין עד התביעה את הדברים שעשה בגוף ראשון ובלשון אקטיבית [**"הבחנתי ברכב..."**]. לעומת זאת, בנוגע לסימון

לעצירה נוקט עורך הדוח לשון פאסיבית ["עד שסומן לנהג לעצור..."].

חרף העובדה שדרך המלך בעניין הקביעה אם היה שוטר נוסף במקום היא באמצעות הגשת דוח עיסוק אשר אותו יש לקבל באמצעות הגשת בקשה לפי סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי, סבורני כי יש בגרסה הלא עקבית של עד התביעה ביחס להימצאות שוטר נוסף במסגרת הליך האכיפה בשילוב הלשון שננקטה בהודעת תשלום הקנס כדי להביא להעדפת גרסתו העקבית של הנאשם בנקודה זו ולקבוע כי במקום היה שוטר או מתנדב נוסף שעצר את רכבו של הנאשם.

5. אין חולק כי אותו שוטר או מתנדב לא רשם כל מזכר, וזאת גם בניגוד לנוהל שאותו ידע עד התביעה לציין בעדותו. מה משמעות קביעה זו לענייננו? ההלכה המנחה לעניין זה קובעת: **"כלל הוא, לדעתי, שכל שוטר שהוא עד לעברה חייב לתעד אותה. תרצה התביעה - תצרף אותו כעד תביעה; לא תרצה - לא תצרף אותו. אך הוא חייב לרשום דוח, ולו דוח האומר שלא ראה דבר. העובדה ששני שוטרים עדים לביצוע עברה ורק אחד רושם דוח, לעולם יש בה פגיעה מהותית ביכולתו של נאשם להתגונן."** [עפ"ת (ת"א) 43875-12-10 ירון שקופ נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 3.2.11); ההדגשה הוספה].

6. פועל יוצא מן האמור לעיל הוא כי היה על המאשימה לצרף את השוטר או המתנדב הנוסף - וכמובן מזכר אותו ערך - לחומר הראיות. המחדל מלעשות כן בנסיבות מקרה זה יש בו כדי לפגוע מהותית ביכולת הנאשם להתגונן. מטעם זה, וחרף התנהלותו הבעייתית של הנאשם כאמור לעיל, מצאתי לזכות את הנאשם מחמת הספק.

ניתנה היום, 3.12.14, במעמד הצדדים